

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอีปาด

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ....

องค์การบริหารส่วนตำบลอีปาด

อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

โทรศัพท์, โทรสาร: ๐๔๕๙๑ ๕๘๖๖

www.epad.go.th

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอู่ป่าด

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติตำบลอู่ป่าดว่าด้วยตลาดไว้ใช้บังคับในเขตตำบลอู่ป่าดและเพื่อเป็นการอนุมัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้กำหนดให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดท้องถิ่น เรื่อง สุขลักษณะของกิจการที่ต้องควบคุมหรือกำกับดูแล เพื่อกิจการดังกล่าวให้ปฏิบัติและดำเนินกิจการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

เหตุผล

เพื่อให้การดูแลปัญหาการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ตำบลอู่ป่าดเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ครบถ้วนถูกต้องเพื่อประโยชน์แก่สุขภาพและพลานามัยของประชาชนโดยส่วนร่วม ขณะเดียวกันจะช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลอู่ป่าดมีรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอู่ป่าดจึงเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอู่ป่าด เรื่อง ตลาด พ.ศ. ....

จึงเห็นสมควรตราข้อบัญญัติ เรื่อง ตลาด เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาดที่มีในท้องถิ่นต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอีปาด
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอีปาดว่าด้วยการจัดตั้งตลาดอาศัย
อำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๖) พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา๕๔ มาตรา๕๕ มาตรา๕๘ มาตรา๖๓ มาตรา
๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอีปาด
และ นายอำเภอกันทรารมย์ จึงตราข้อบัญญัติตำบลไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติตำบลนี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอีปาด เรื่อง ตลาด พ.ศ

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติตำบลนี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอีปาด ตั้งเมื่อได้ประกาศ
ไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลอีปาด แล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์
เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการ
จำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อ
จำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่ง ของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆ แต่
ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี
และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทเนื้อ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพ
เป็นของสด

“อาหารสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผง
จำหน่ายอาหารซึ่งจำเป็นต้องใช้น้ำชำระล้างอยู่เสมอ เช่น ปลา กุ้ง ไก่ สัตว์อื่นๆ เป็นต้น

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดอง หรือในรูปอื่นๆ
รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

“อาหารสำเร็จรูป” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่
จรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

“การล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงขาย
ของในตลาด พื้น ผนัง เพดาน รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่างๆ รอบตัวอาคารตลาดให้
สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และ
กำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะ
ที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองการบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งข้อบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

หมวดที่ ๑

ที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปลูกสร้างและลักษณะ

ข้อ ๕ ผู้ใดที่ได้จัดตั้งตลาด ให้ยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมด้วยแบบแปลน แผนผัง และรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่การจัดตั้งตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ ที่จัดตั้งตามอำนาจหน้าที่ไม่ต้องขออนุญาตจากพนักงานท้องถิ่นแต่ต้องแจ้งพนักงานท้องถิ่นและปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะที่ต้องปฏิบัติเป็นหนังสือก็ได้ ใบอนุญาตให้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโดยมีอายุหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่ออกการต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำร้องขอก่อนสิ้นอายุตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้เมื่อได้ยื่นคำร้องขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขออนุญาตได้จัดสถานที่ตั้งตลาดและอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะตามเงื่อนไขในข้อ ๕ ให้ออกใบอนุญาตได้ และผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขให้คำแนะนำให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งตลาดตามตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ อาจขอโอนใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่นได้ โดยยื่นเรื่องขอโอนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ข้อ ๘ ผู้รับอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบการอีกต่อไป ให้ยื่นคำขอลยกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ การออกใบแทนใบอนุญาตให้คำเป็นการตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ สถานที่ตั้งตลาด ลักษณะของตลาด อาคารสิ่งปลูกสร้าง และสุลักษณะของตลาด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกระทรวงว่าด้วยสุลักษณะของตลาด พ.ศ.๒๕๕๑ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๒

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สถานที่จัดตั้งตลาด และการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษ ได้
殊ลักษณะ มีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ หากได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว
สถานที่ตั้งเป็นตลาดและสิ่งปลูกสร้างนั้น อาจได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๙ ก็ได้

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งตลาด แกะไข ปรับปรุง หรือเพิ่มเติมสิ่งปลูกสร้างในสถานที่ตั้ง
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวดที่ ๒

การจัดสถานที่และวางสิ่งของ

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาด และห้ามมิให้
ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาดดังต่อไปนี้

- (๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่สำหรับขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร
- (๒) สะสม หมักหมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรัง หรือ เป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค หรือ
เป็นสาเหตุให้มีกลิ่นเหม็น
- (๓) ก่อหรือจุดไฟในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือน่าจะเกิดอันตราย
- (๔) ทำให้น้ำไม่สะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๕) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด เว้นแต่ที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (๖) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

หมวดที่ ๓

กำหนดเวลาเปิดตลาด

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๓.๐๐ น. และปิด
ตลาดเวลา ๒๐.๐๐ น. และประเภทที่ ๒ เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ น. และปิดตลาดเวลา ๒๐.๐๐ น. เว้นแต่เจ้า
พนักงานท้องถิ่นจะได้กำหนดไว้เป็นแบบอื่นในใบอนุญาต

หมวดที่ ๔

การรักษาความสะอาด

ข้อ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด และความ
เรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะของตลาดแต่ละประเภท ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะ
ของตลาด พ.ศ.๒๕๕๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

หมวดที่ ๕

ผู้ขายและผู้ช่วยขายของ

ข้อ ๑๖ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดจะต้องควบคุม ดูแล ให้ผู้เข้าขายของในตลาดปฏิบัติตาม
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

ข้อ ๑๗ ในการเข้าขายของตลาด ผู้ขายของในตลาดต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายที่จัดไว้ ถ้าวางล้นออกมาให้ถือว่าวางสิ่งกีดขวางตลาด และห้ามมิให้วาง
สิ่งของสูงเกิน ๑๕๐ เซนติเมตรจากพื้นตลาด เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข การวางและ
เก็บสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมถึงเครื่องใช้เกี่ยวกับอาหารต้องสูงกว่า ๖๐ เซนติเมตร อีกทั้ง ห้ามต่อเติม
แผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะรับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๒) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภท
อาหาร

- (๓) แต่งกายให้สะอาดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีสุขวิสัยส่วนบุคคล ที่ดี และต้องมีความรู้ด้าน สุขาภิบาลและอื่นๆ ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลกำหนด
- (๔) ใช้วัสดุปิดอาหารและภาชนะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับประกอบอาหารให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรค และ รักษาวัสดุปกปิดนั้นให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แห่ ล้างอาหาร และภาชนะ
- (๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และรักษาภาชนะและเครื่องใช้ดังกล่าวให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ
- (๘) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อให้ปรุงหรือขายอาหาร
- (๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันหรือทุกครั้งก่อนขายหรือเลิกขาย
- (๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกลักษณะประจำที่วางของขายของตนเองตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นๆ ให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตาม คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรคผิวหนังหน้าร้ายเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ และต้องได้รับการตรวจสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด และเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจแล้ว ปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเองเป็นพาหะ นำโรค ห้ามขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารและสิ่งของอย่างอื่นในลักษณะเดียวกัน

หมวดที่ ๖

บทกำหนดโทษ

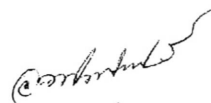
ข้อ ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้ง หรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาด หรือผู้เข้าขายในตลาดผู้ใดกระทำความผิดใน ข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาต หรือสั่งห้ามมิให้เข้าขายของในตลาดได้คราวหนึ่งหรือเกิน สิบห้าวัน ในกรณีผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใบอนุญาตสองครั้งแล้ว ถ้ามีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่ง ห้ามขายของในตลาดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งห้ามขายของในตลาดตลอดไป เสียก็ได้

ข้อ ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ระวังโทษตามบทกำหนดโทษแห่ง พรหราชอาณาจักรการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๒๑ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และ ให้อำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ)

(นายอดิศักดิ์ จันทน์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

25/

(นายชัยงค์ เจริญวิทย์)

นายอำเภอรัตนบุรี

ตำแหน่ง.....

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

อัตราค่าธรรมเนียมให้จัดตั้งตลาด

ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอู่ป่าด เรือง ตลาด

ลำดับ	สถานที่ประกอบการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี
๑	ใบอนุญาตให้ตั้งตลาดประเภทที่ ๑ (ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารหนึ่ง ฉบับหรือการต่อใบอนุญาตครั้งหนึ่ง ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตาม เนื้อที่ของตลาดองค์การบริหารส่วนตำบลอู่ป่าดกำหนด(ช่องละ ๔ ตารางเมตร)เรียกเก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ	๗๐๐ บาท
๒	ใบอนุญาตให้ตั้งตลาดประเภทที่ ๒(ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร)ให้ เก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ	๓๐๐ บาท